

Entrevista:

Nadal Batle

Rector de la UIB durant el període 1982-1995

"La UIB s'ha integrat molt més que abans dins l'entorn cultural que li és propi."

J. M. Mas

PISSARRA.— Ens podríeu fer un balanç (breu) del període (llarg) de la vostra permanència al cap davant de la Universitat?

N. Batle.— Entre tots hem aconseguit una Universitat que va començar amb un pressupost i una oferta educativa mínims i ara en tenim una que té quinze mil estudiants, espai per desenvolupar-se i sectors científics i tecnològics d'excel·lència. Àdhuc, la UIB s'ha integrat molt més que abans dins l'entorn cultural que li és propi.

P.— Quines coses (assoliments, experiències,...) ocorregudes durant el vos-

tre mandat recordareu amb més satisfacció?

N.B.— L'aprovació dels nostres Estatuts. L'adquisició i urbanització del campus, la integració dels estudis de turisme, la construcció de l'Escola d'Hoteleria, la implantació de nous estudis, entre d'altres que m'han satisfet per un igual però que seria molt llarg enumerar.

P.— I quines vos han decebut més?

N.B.— No haver pogut fer tot el que volia i que el que hom ha fet no hagi estat, potser, satisfactori per a tothom.

P.— Heu notat diferències entre el tractament que rep l'actual equip i el que rebia el vostre per part de la premsa local?

N.B.— Aquesta pregunta m'afecta directament i, en conseqüència, podria semblar que li don una resposta esbiaixada. Tothom, encara que de forma involuntària, té tendència a pensar que els altres ho tenen millor que un mateix. Comptat i debatut, hi ha tants de matisos i tants de mitjans diferents que no puc, ni vull, ni sé fer un balanç del tractament informatiu.

P.— Paper de la Fundació Universitat-Empresa. Fins a quin punt és factible que la universitat generi recursos propis pel propi finançament?

N.B.— Molt important; quant a la segona part de la qüestió, crec que és factible, i sé cert que és absolutament imprescindible si no es vol anar al col·lapse.

P.— Com a científic/matemàtic, quin creis que ha de ser el paper de la universitat dins el món tecnològic?

N.B.— El que ha estat i és als països desenvolupats. Un factor que, amb simbiosi i sinèrgia, vagi al davant de la revolució científico-tecnològica, que, sise'm permet la broma, és l'única revolució permanent que ha durat segles.

P.— I com a nacionalista que sou també, quin paper pot jugar la UIB en la vertebració d'un projecte de país nacional per a les nostres illes?

N.B.— La UIB ha estat una de les nostres primeres institucions que ha sofert, sense traumes, un procés de normalització. Ha estat sempre al costat de les iniciatives que han anat a favor que la nostra comunitat assoleixi més grans cotes de llibertat i autogovern. M'agradaria que seguís així. No tenc absolutament cap motiu per pensar que no ho farà. □

